

"That a sum not exceeding Rs. 23 71,00,000 inclusive of the sum granted 'on account' be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1980 in respect of Demand No. 58 "Compensations and Assignments to Local Bodies and Panchayati Raj".

Demand Nos. 5, 7, 53 and 8

SRI AZEEZ SAIT, (Minister for Industries and Commerce and Wakfs).—

Sir, on the recommendations of the Governor, I beg to move :

"That a sum not exceeding Rs. 33,85,99,000 inclusive of the sum granted 'on account' be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1980 in respect of Demand No. 5, "Industries (Excluding Small Scale Industries and Sericulture)".

"That a sum not exceeding Rs. 10,40,01,000 inclusive of the sum granted 'on account' be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1980 in respect of Demand No. 7 "Small Scale Industries."

"That a sum not exceeding Rs. 23,80,000 inclusive of the sum granted 'on account' be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1980 in respect of Demand No. 53, "Wakfs".

The Question was proposed

Sir, I request the Hon. Members of this August House to note these Demands without any discussion.

MR. CHAIRMAN.—That is your desire.

SRI K. B. SHIVAIAN (Minister for Horticulture and Sericulture).—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

"That a sum not exceeding Rs. 12,90,42,000 inclusive of the sum granted 'on account' be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1980 in respect of Demand No 8 "Sericulture".

The Question was proposed

MR. CHAIRMAN.—Now all the Demands are before the House for discussion.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಜಯನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಒಂದು ಡಿವ್ಯಾಂಡನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವನೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಾಣಿಜ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂಥ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು (Nominees) ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವಾರು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾತಾವರಣ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇನ್‌ಫ್ರಾಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಏನು ಇದೆ ಅದು ಮೊದಲು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಇನ್‌ಫ್ರಾಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಬದಲಾವಣೆ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ, ಜಮೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಯಾವ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ತಾಂತ್ರಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಏರಿಯಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಏರಿಯಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಏನು ನೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು (೧೦ ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನಗರಗಳ) ಹೊಗಳದೆ ಇರುವಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಡಾವಣೆಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿಯಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದಿರುತ್ತದೆಂದು ಬಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನುಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಗುಂತಕಲ್ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ೧೯೮ನೇ ಇಸವಿಯಷ್ಟರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಅಂದಾಜು ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮಿರಜ್ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮೈಸೂರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂತಕ್ಕಂಥ ಜನ್ಮಪಟ್ಟಣ, ಮಂಡ್ಯ, ಮದ್ದೂರು, ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ, ಗೋರಿಬಿದ ನೂರು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಒಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ೫-೧೦ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಂಬೆ ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅಹಮದನಗರ ಮತ್ತು ಔರಂಗಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡು ನಗರಗಳನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೋರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಏಜ್ಜೀಸ್ ಅಂದರೆ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು, ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ಹಣವನ್ನು

ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಏನು ಇರುತ್ತವೆ ಅವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕೆಲವಾರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬರಲು ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಹಣಕಾಸು ಏಜೆನ್ಸಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹಣವನ್ನು, ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಒಂದು ಘಟಕಕ್ಕೆ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ಅಥವಾ ಸಾಲ ಹೂಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ೧೦೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ೯೩೪ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸುಮಾರು ೭೪೦೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣಸಹಾಯವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲದೆ ಕೆ.ಎಸ್.ಐ.ಡಿ.ಸಿ ಯವರು ಕೂಡ ೧೬೩ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ೧೬೫೯ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ.

ಕೆ.ಎಸ್.ಐ.ಡಿ.ಸಿ ಆಗಲೀ ಕೆ.ಎಸ್.ಎಫ್.ಸಿ. ಆಗಲೀ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಅದರ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಜೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಕನ್‌ಸಲ್ಟೆಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇನಿವೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣತರು ಇರಬೇಕು. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್, ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರೇ ನೋಡಿ ಹಣವನ್ನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಇದು ವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಗಳಾಗಿವೆ. ೧೯೭೭ರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಕಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ದಿವಿಡೆಂಡ್ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆಯೆಂದರೆ ೧೯೭೩-೭೪ ರಲ್ಲಿ ೪೩ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್, ೧೯೭೪-೭೫ ರಲ್ಲಿ ೧೧ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್, ೧೯೭೫-೭೬ ರಲ್ಲಿ ೧೬ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಹಣ ಹೂಡಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಾತು, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ೧೨೪ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿರುವಂಥ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಂಥ ಡಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದಿವಿಡೆಂಡ್ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅದರ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಶೇಕಡ ರಜೆ ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವರು ಯಾವಂತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಣತರ ಮೂಲಕ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೇ, ಇದ್ದರೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಲಾಭ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಇದ್ದೆನ್ನಲಾ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಾದರ ಪರೀಕ್ಷೆ ನೋಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಮೊದಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕೆಲಸ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಇವರು ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದ್ದಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರವಾಗಿ ಏನು ಹಣ ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಹೂಡಿದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅದರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪು ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಗಾಗ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ? ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು ೧೯ ಕಂಪನಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೧೯೭೭-೭೮ ರಲ್ಲಿ ೧೦ ಕಂಪನಿಗಳು ರಜೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ೯ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ೭೫೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ೧೯೭೬-೭೭ ರಲ್ಲಿ ೧೦ ಕಂಪನಿಗಳು ೭೫೫,೮೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಆ ಲಾಭ ನಂತರ ಕಡಿಮೆ

ಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ೧೯೭೬-೭೭ ರ ನಷ್ಟ ೪೬೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ ೮೫೪ ಲಕ್ಷ ಆಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಅಗಬೇಕಾದರೆ ಕಾರಣ ಏನು? ೧೯೭೬-೭೭ ಮತ್ತು ೧೯೭೭-೭೮ ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸುಮಾರು ೩೯೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ ಭದ್ರವೇಯಲ್ಲಿರುವಂಥ? ಎ ಎಸ್ ಐ ಎಲ್ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಈ ಎರಡು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ನಷ್ಟ ಅಗಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೋಡು ಕ ರಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪವರ್ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳ ಅಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ಯಾವ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದ ವರ್ಷ ೧೮ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಈ ವರ್ಷ ೩೭ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಖಿನ್ನಂಗ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೭೬-೭೭ ರಲ್ಲಿ ೩೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ೧೯೭೮ ರ ವರೆಗೆ ೧೦೩ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮೂರು ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ೬೯೦ ಲಕ್ಷ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಹೂಡಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಏಕಾಂತವರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಹೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಹೂಡಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೊಬ್ಬರನ್ನು ಹ ಕಬೇಕು, ಅವರು ಅದರ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಆದೇಶ ನೀಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೀ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರೆನ್ನೇ ೧೫ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದಾಗ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಐ ಎ ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣಕಾಲಾಪಧಿ ಕೆಲಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ೧೫ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ೧೫ ಕಂಪನಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ನ ತ್ತ ಯಾವ ಗಂಭೀರತೆಯಿಂದ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಹಣವನ್ನು ಹ ಕದಮೇಲೆ ಅದರ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗಿರುವಂಥ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸ ವ ಜನಿಕ ಹಣ ಒಡವಾಳ ಹೂಡಿದಮೇಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳ ಮಾರುಪಡುವ ಶೇಕಡ ೯೦ ರಷ್ಟಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೫೦% ಇದೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ದುಕತೆಯಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತ ವರ್ಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ, ಇಂಟರ್ಯಾಲ್ ಏರಿಯಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ೩೭,೩೯೫ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೧೦,೭೫೩ ಎಕರೆಯಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದೂ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರಿತಿಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿಯಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಾಗಲೀ, ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾಗಲೀ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಇನ್ನಿತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಅನೇಕ ಬೇರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ.

೪:೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನಷನ್ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಬಂಡವಾಳಹೂಡಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಐರ್ಲೆಂಡ್ ಸ್ಕೀಲ್ ಕಂಪನಿ, ಮೈಸೂರು ಕ್ರೋಮೀ ಟ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಕ್ ಅಂಡ್ ಪೇಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಇತರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಸುಧಾರಿಸದೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೇ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿದರೆ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಮಿನರಲ್ಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ೨೫ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಕಪಾಸಿಟಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ೩೭ ಸಾವಿರ ಟನ್‌ಗೆ ಏರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ನ್ಯೂಸ್ಟ್ರಾಟ್ ೭೫ ಸಾವಿರ ಟನ್ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೆ ಕೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೊಂಬುಗಳು ಸರಬರಾಜು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡ ೨೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ನಾವು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಭದ್ರಾವತಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇದ್ದ ಕಾಡು ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ, ಎನ್ನುವುದೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ನ್ಯೂಸ್ಟ್ರಾಟ್ ನಮ್ಮ ದತ್ತಿ ಅತ್ಯಕ್ಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರಬೇಕಾದ್ದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಏನೋ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ನ್ಯೂಸ್ಟ್ರಾಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್, ಇದು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ. ನೂರ ರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ. ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆ ರೈತರು ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ರೈತರು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭದ್ರಾನಾಲಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೀರ ವರಿ ಇರ ವುದರಿಂದ ರೈತರು ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಹೋದವರ್ಷ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ರೈತರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಕಬ್ಬನ್ನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಖಾತರಿಯನ್ನು ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳ ಸರಬರಾಜು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ? ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಂಗೆ ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಬೈಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ ಆಯಿತು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಯಾವ ತಂತ್ರಜ್ಞರು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ರೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೂಡುವುದು ಸರಿಯೇ, ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಲಂಕೇಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ನಾನು ಈ ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾನ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಮತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಐ.ಡಿ.ಬಿ.ಐ. ಯವರಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಥವಾ ಇಂಡಿಯಾ ಅವರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಫರಿಯನ್ನು ಗಳಿ, ತಾಂತ್ರಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಗಳಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವಾಗ ಪರಿಣಿತರ

ವರದಿಯು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ವರದಿಯಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಎಂಟರ್ ಪ್ರೈಸಸ್ ನ ಆಡಳಿತಗಾರರ ಒಂದು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಕೇರಳದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತರಬೇತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೇಖನ ಸಹ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂದರೆ, ಅವರು ಮಾನ್ಯೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿರಬಹುದು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಮೂರು ತರಹದ ಮಂದಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂಥವರು ಇರುವ ಕಡೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇವರೂ ಒಂದನೆಯವರು. ಎರಡನೆಯವರು ನಿಯಮಗಳು, ರೂಲ್ಸ್, ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಗಳು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬೆಳೆಯಲೇ ಬಿಡಲಿ, ರೂಲ್ಸ್ ಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ರೂಲ್ಸ್ ನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂಥವರು. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯವರು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಏಳಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಗಲೀ, ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಗಲೀ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಭದ್ರತೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಮೂರನೆಯವರು. ಆಡಳಿತಗಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು. ಯಾರು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನಿಯಮಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಅಂದರೆ, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವವರು ಎಂದರೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರು, ಇವರು ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗುವವರಲ್ಲ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೋಸ್ಕರವೇ ಇವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವರದಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞನ ಮೇಲೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಎಕ್ಸ್ ಪರ್ಟ್ಸ್ ಬಂದು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಬರೆಯಬಹುದು. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ, ಆಡಿಟರ್ಸ್ ಬಂದು ತಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಬರೆಯಬಹುದು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅವರುಗಳು ಏನಾದರೂ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತಗಾರನಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಾಗಿ, ಇದರ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಕೂಡ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರೂಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥಾ ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸು ಇರದವರು ಬಂದರೂ ಸಹ ಈ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾದಾಗ ಸ್ಥಿತಿ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತದೋ ಆಗ ಆಡಳಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ ಆಡಳಿತ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತದೋ ಅವಾಗ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಎಕ್ಸ್ ಪರ್ಟ್ಸ್ ನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಅನ್ನು ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಾನ ಈ ಒಂದು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಕವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂಥಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞ ಒಬ್ಬನೇ ಏನು ಇನ್ನಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಅವನಿಗಾದರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಆಡಳಿತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಬಂದು ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಅವನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಹಾಗೆ ಯಾವ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ ಆಗಲಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂತು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಅದು ನಷ್ಟ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂಥಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥಾ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಪರಿಣಿತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥಾ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥಾ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನೇಕ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಫ್.ಜಿ.ಎಫ್. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯ ಎ.ಇ.ಜಿ. ಕಂಪನಿಯವರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿನ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರಿಗೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥಾ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದುದರಿಂದ ಈ ಘಟಕವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಈಗ ಅನೇಕ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಬೋರ್ಡುಗಳ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಂಥವರೂ ಇವರು ಏನು ಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾಳಜಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೇರ್ಪಿಸಿ ಗಿರಿ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಕೊಡುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವೇನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಲಿಗೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕುತ್ತೇವೋ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಗಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಕಾಶ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಿಂತ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರ ಫಲವು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಮತ್ತು ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಘಟಕಗಳು ಏನು ಇವೆ ಇವಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಬಂಡವಾಳ ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ವರದಿಯಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೭೪೪೮ ಲಕ್ಷ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿ ೭೫ ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ೨೯೨೩ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿ ೧೫ ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದೇ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಪಕ್ಷ ಇದರ ೩ ರಷ್ಟಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಯಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇದರ ಒಟ್ಟು ಸಾರಾಂಶ ಏನೆಂದರೆ ೧೯೭೭-೭೮ ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೫ ಪಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ಈ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ೧೫ ಪಟ್ಟು

ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಉದ್ಯೋಗದ ಸಂಖ್ಯೆ ಚಾಸ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಉದ್ಯೋಗದ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಇನ್ನಲ್ಲಿಗೇನೇ ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಡಿಮೆಂಜನವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಾದರೂ ಒಂದು ವರದಿಯೆಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿತಗಳನ್ನು ಹತ್ತು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಫೆರೋಸ್ ಅಂಡ್ ಸಿನ್ಸ್ ಫೆರೋಸ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೯೫೭-೫೮ ರಲ್ಲಿ ೧೫೮ ಲಕ್ಷ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ೬೪೬ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೫೭-೫೮ ರಲ್ಲಿ ೧೫೮ ಲಕ್ಷ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ೫೮೬ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ್ ಅಂಡ್ ರಬ್ಬರ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೧೯೫೭-೫೮ ರಲ್ಲಿ ೧೧೯ ಲಕ್ಷ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ೫೪೬ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೫೭-೫೮ ರಲ್ಲಿ ೧೩೦ ಲಕ್ಷ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ೪೫೧ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಉಡ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಗೂಡ್ಸ್ ಸೆರಾಮಿಕ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಗ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೆರಾಮಿಕ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಅಂಕ ಅಂತ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ೧೯೫೭-೫೮ ರಲ್ಲಿ ೬೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ೮೦೬ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದೇ ೧೯೫೭-೫೮ ರಲ್ಲಿ ೧೦೭೬ ಲಕ್ಷ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ೧೭೫೯ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ೧೫ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೮೦೮ ಜನ ಇದ್ದುದ್ದು ೧೭೫೯ ಜನ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ಉದ್ಯೋಗ ಚಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಅಂಕಿತವು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಯಾಂತ್ರಿಕರಣ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿದೆ ಎನ್ನೋ ಅನ್ನುವ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದರ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿ ರೀತ್ಯಾ ಮೇಜರ್ ಅಂಡ್ ಮಿನಾರ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಒರೆಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೯೫೪-೫೫ ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ೭೨ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೧೨೧ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೯೫೬ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ೧೯೫೭-೫೮ರಲ್ಲಿ ೪೪ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಇವುಗಳ ಒಟ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ೭ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳು ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ೬೯೦೦ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದರೆ ೧೨೧ ಕೋಟಿ ರೂ. ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೯ ಸಾವಿರ ಜನರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ೭ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ೬೯೦೦ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನುಚ್ಚು ಹೊಗೆಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದು ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ನಷ್ಟವಾದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಹುಡುಕರಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆ ನಷ್ಟದ ಪ್ರಮಾಣ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಂಡವಾಳ ಸಮೇತ ಆದಂತೆ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಮುಂಚೆ ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ಸಿಡ್ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಟರ್ಮ್ ಲೋನ್ ಆಗಲೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಮೊದಲು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದ ಮೇಲೆ, ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಕೊಡಲು ಮಿನಾಮಮ್ ಎಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊದ ಸಹಾಯ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈಲ್ವೇ ವ್ಯಾಪಕಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೇ ಅಥವಾ ಲೆಲಿ ಏರಿಕೆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂಚೆ ಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಷ್ಟು ಮುಂಜಿಲ್ಲೇ, ಅಷ್ಟೇ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸಹಾ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ತಯಾರಣೆ

ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ, ಅದರ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಡೆ ಖಾಸಗೀ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಈ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಆ ಘಟಕಗಳ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಘಟಕವನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಹ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭದ್ರಾವತಿ ಐರನ್ ಲಂಡ್ ಸ್ಟೀಲ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಮಿನರ್ವಾ ಮಿಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಯಂತ್ರಗಳೇ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಲೇ ಅದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಮಿಕರು ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೇ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಲಾಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳ ಸಹ ಅತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆತುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವು ನಷ್ಟ ಹೊಂದಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೇ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರ ಜೀವನ ಸ್ಥಳವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅದಕಾರಣ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಂತಹ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳ ಇರುವಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೇ ಇರುವುದು, ಖಾಸಗೀ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೇ ಇರಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆದೇಶ ಹರಡಿಸಬೇಕು. ಇದೇಕೆ? ರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ವಜನಿಕ ಹಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಾಗ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗೇ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರೋಸಗ್ನಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಜುಹಿ-ರಾತು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಇರುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರನ್ನೇ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರನ್ನೇ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆದೇಶ ಕೊಡಬೇಕು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ೧೦೦ ರಿಂದ ೨೦೦ ರೂ. ಗಳವರೆಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಭತ್ಯೆ ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕದೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ವೆರ್‌ಷನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭತ್ಯೆವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಂದ ದುಡಿಯುವುದರ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಅವರು ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್, ಇಂಟಿ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಪದವಿಧರರು ಇರಲಿ, ಕೃಷಿ ಪದವಿಧರರು ಇರಲಿ, ಅವರು ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅಹ-ತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೋ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾಶಾಸನ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿರ್ದೋಷಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ

ಪಾದರೆ, ರಿ. ೧೦ ಜನರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ತರಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೂಲಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಆರುಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಈಗಿರುವಂತಹ ನಿರಾಶ್ರಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಂತೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹೂಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕುಲಕರ್ಮಿಗಳೇ ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನು ಗುರಿ: ೩ ಅದರ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಸೇರುವ ಒದಲು ಗ್ರಾಮ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದರ ಒಂದು ಏಳಿಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಒದ್ದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೪ ೨೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಲಿಫ್ಟ್ ಇಂಗ್ಲೆಷ್ ಸ್ಟೀಮರ್‌ಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಬೋಟನ್ನು ನೆರವು ಅನೇಕ ರೈತರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ರೈತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಚಿಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಪುಷ್ಪಟ್ಟುಗಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ವಿಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಹಾಗೂ ಇತರ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪಕರಣಗಳು ತೊಂದರೆಗೊಂಡಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ವಿಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಪರಿಣಿತ ಸರ್ವಿಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳ ಸಹಾಯ ಆರೈಕೆಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕೈರು ದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೂ. ೧೦,೦೦,೦೦೦ ಕೈರುಗಳ ಪ್ರತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ೫,೦೦೦ ಕೈರುಗಳು ಇವೆ. ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲಮ್ ಡೆಪಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಿಣಿತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ೫,೦೦೦ ಕೈರುಗಳನ್ನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಈ ಕೈರುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಬಿಜಾಪುರ ಥಾನ್ ಮಾಡ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಈ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೈರುಗಳ ಪರಿಣಿತರ ಹೇರಳವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೋರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕೈರುಗಳನ್ನು ತೊಂದರೆಯಾದ ರೂ. ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಗ್ಗುಲ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪದ್ಮಾಲೂಮ್ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ರಿಬೆಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅದರಿಂದ ಕೆಲವಾರು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೈರುಗಳ ಮತ್ತಾ ಪಾದಿ ಗ್ರಾಮೀಣದ್ಯೋಗ ಇವೆದನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತಾ ಕೈರು ಈ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಘಟಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಡೆಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣದ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಘಟಕದಿಂದ ಒಂದು ದಿನದ ಸಂಸಾರದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ಮೈದಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅದರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳು ಏನೇ ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈರುಗಳ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಲಾಭವಿರುವುದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೊಡಬೇಕು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಾದಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಯ ದತ್ತಿ ನೌಕರರ ಸಮದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಪೋಲಿಸಿನವರು ಹಾಗೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೌಕರರಾದವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಮದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ತದಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಗುಣ ಮಿಶ್ರ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪಾದಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ. ಕೈರುಗಳು

whatever reports I have from the Public Under Taking Committee or any committee I have given instructions to my Department to see that follow up action is taken. I never hesitate to take action on the suggestions of the committees. After all it is in the common interest of the States economy and it should be protected. In that context nothing prevents them to ask any information from the Government

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಚ್ ಪಟೇಲ್.—ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳ ವರದಿಗಳಿವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್ ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನವರು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲಿ, ಇದು ಒಂದು, ಇನ್ನೊಂದು, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಸಮಿತಿಗಳಿರುವುದು ವೈರ್ಡ್, ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಭೆ ಸೇರುವುದು, ವಂದಿ ಕೊಡುವುದು, ಅನಾಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ವೈರ್ಡ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಿ.

SRI AZEEZ SAIT.—I strongly take note what the hon'ble Member says. He says that the Committee has to be scrapped, but the Committee is formed by the House. Let him wait, I will give what action I have taken.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಮಿಟಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಕನ್‌ವೆನ್ಷನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನೀತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಗಂಭೀರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. Why should we not have a convention here? ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಕೆಲವಾರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಮಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು; ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿಂತ, ಸರ್ಕಾರವಾಗಲೀ ಹೆಚ್ಚು ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸೆಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಈ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸೆಟರ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಸೆಟರ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆ, ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಗಲಿ, ಸ್ಥಳದ ನೊಹರಿ ಅಗಲಿ ಕಚ್ಚಾಪದಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಾಗಲೀ ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ಏನಾದರೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವು ೭ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಇವು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳದೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಮಟ್ಟದವರಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ತಾಲ್ಲೂಕುಮಟ್ಟದ ನಗರ ಏನು ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ದೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೈಸೂರು, ಧಾರವಾಡ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಅದಾಗ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಶೇಕಡ ರಜರಷ್ಟು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ತನ್ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದುವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮಂಜಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಹೈಡ್ರೋ) —ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಟುವಾದರೂ ಆಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಜೀಜ್‌ಸೇಖರನ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಆದರೆ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು 'My department is like an ocean'

(ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಖಾಲಿವನ್ನೂಕರಿಸಿದರು)

ಕಳೆದ ಶಾಸನ ಸಭಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಡಿಕೆ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸುಮಾರು ೪೫ ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರೇ ಕೇವಲ ೨೦ ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಏನಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಮರ್ಯಾದೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಂಪನೀಸ್ ಆಕ್ಟಿನ ರೂಲ್ ಓರ್ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಮಲ್ಯಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆಯಾಯ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. It is mandatory They have a right respect for the Legislature. I am sorry to say this ಕೇವಲ ೨ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇವೆ. ನೋಟೀಸ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ೮-೧೦ ವರದಿಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಬೇಕಾದವು ಏನೇ? ಏಕೆ ಕೊಡುವಾರದು? ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ? Have they got any respect to the Legislature? ಇದೇ ತರಹದವನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದ ಶಾಶನಸಭಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ್ದೆ. ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಹಿರಿಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಅಜೀಷ್ ಸೇಠರು ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ವಕ್ಯ ಇಶಾಬೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ, ವಿನಹ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನೀನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಕ್ಯನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆ ವಕ್ಯ ಅಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಗುರುತರವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸಲಹೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಕೂಡ ಕಳೆದ ಶಾಸನಸಭಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ವರದಿ ಇದೆ, ತೆಗೆದು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದಿಕೊಂಡು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಒಂದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಸಿಗಿಲ್ಲ. If it were Sri Arumugham, he would have roared like a lion. Being a party man I had to keep quiet.

SRI AZEEZ SAIT:—Last time, when I stood up for reply, all the friends from both the sides cut short my reply and gave vote on account. It was 7 P. M. Mr J. H. Patel said 2 ಗಂಟೆ ಆಯಿತು ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, “ಇನ್ನೂ ೭.೩೦ ಆಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಈಗಲೇ ಆತುರ ಪಡುತ್ತೀರಿ” ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸುಕು, ಇನ್ನು ಉತ್ತರ ಬಿಡ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಜು ಚಂದ್ರಶೇಖರ್:—ಸುಮಾರು ೭೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಬಂದವಳ ಸರ್ಕಾರದ ಸರ್ಕಾರ ನಿರುಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ೪೫ ಹಣ. ಆ ಹಣ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿವೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೋಟಿಗಳಿಟ್ಟರೆ ಹಣವನ್ನು ಜನತಾ ಗೃಹಗಳಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಾಡಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನಿರುಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆಯೇ ಎನಹ ಮಾರ್ಗದಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ನಿರುಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇರಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಆವುಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ಒಂದಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತೆ. ಕೆಲ ನೀತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೇ ಆಗಲಿ ತಮ್ಮ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕಪಾಟಿಯನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ಮೆಂಟ್ ಕಪಾಟಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ಆದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇದುವಾ ಎಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೆಯೇ? ಈ ಎರಡನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಶಾಫಾವನೆ. ಇವತ್ತು ಏನೇ ಇಂಚನ್ನು ಲಾಕ್ವಾನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಆರ್ಥ. ಇವತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್

ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರಿಬೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಜನರು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಅದು ಸರಿ ಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಬಂಗ್ಲೋಗಳು ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಈ ಖಾದಿ ಹಾಗೂ ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಮ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ೧೯೭೭ನೇ ಇಸವಿಯ ಅಂತ್ಯದವರೆಗಿನ ಒಂದು ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಗೋಸ್ಕರ ೭೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಸಪ್ತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಲ್ಲದೆ, ೫,೭೦೦ ಜನ ಕೈಮಗ್ಗದವರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೆಂಪು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ೧೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈಮಗ್ಗದವರು ಇದರ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಕೆ ರಫಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಚೀಫ್‌ಮ್ಯಾನುಗಳ ಸಂಘ ಬಂದು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಇಂತ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಜಾಗೃತಿ ಕರೆಯಬೇಕು. ಈ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಸಿವಿಲ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಅದರ್ಭವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಿವಿಲ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ೬ ತಿಂಗಳಿಗಾಗಿ ವರ್ಷವೊಕ್ಕಿರುವ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರು ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಬೆಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಇಡ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಮ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಅವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ನನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ ಅದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾರಿ ಬೋರ್ಡು ಮೇಲ್ಮನೋಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವು ೨-೩ ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಆಡಳಿತ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಅನೇಕವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಾದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏರಿಯಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಮುಂದಿನ ೫-೧೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಗೆಯದಾಗಿ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್ ಟೆ ಕಿಂಗ್ ಎಮಿಟಿ, ಎಸ್ಸಿಮೆಟ್ ಕಮಿಟಿ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟಿ ಕಮಿಟಿಗಳು ಏನೇ ಇವು ಈ ಸದರು ಬಂದು ಅಂಗಗಳು. ಈ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಗಳ ವರದಿಗಳ ನಾವು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಗುತ್ತದೆ.

ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್ ಟೆ ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ, ಎಸ್ಸಿಮೆಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಮಿಟಿಗಳು ಸಭೆ ಸೇರಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ವರದಿಗಳು ಇವತ್ತು ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

SRI AZEEZ SAIT.—Those reports are guidelines for the hon'ble Members. Nothing prevents them to refer when they participate in the discussion. To discuss exclusively. I am not the authority to decide it.

SRI A. LAKSHMI SAGAR. The House constitutes various committees which are empowered under the rules to go into several corporations and other statutory bodies and they make several suggestions including criticisms like misuse of funds and other criminal acts having been committed by various bodies. But unfortunately, the Government has been treating these reports with scant respect. What do you expect us to do? Suppose we make use in the debate and give our opinion, often the Hon'ble Minister does not give proper reply to the points. They give us omnibus answer and gets away. This is the situation and this is the real crux of the problem. In democracy it is the contempt of the House. If the Government does not treat these reports properly with respect and take follow up action on the recommendations made by the committees, what is it that we could do? Therefore, I want you to address yourself — to the real problem which is agitating the minds of everyone of us.

MR. CHAIRMAN.—The Hon'ble Minister says that there is no objection to make use of the report for discussion during the debate.

SRI A. LAKSHMI SAGAR.—I have also thought of it, but ultimately when demands are put they are passed because they are in majority. But, what about the criticisms that have been made? It is the committee of the House deemed to have made these things, but no action is taken.

MR. CHAIRMAN.—When the report is laid on the table of the House Members can move for discussion.

SRI A. LAKSHMI SAGAR.—Therefore, if they are really interested in safeguarding the interest of the Government and of the various other bodies which are working under the aegis of the Government, how these reports are to be treated; they will have to initiate follow up action for corrective purposes, but they do not do it.

SRI AZEEZ SAIT.—The hon'ble Member will understand one point that this House is responsible for constituting all these committees like Public Accounts Committee, Public Under-Takings Committee, Estimates Committees etc.,. The reports have been given by the Chairmans of the Committees and presented to this House. Now it is for the Members of the body sides to refer it and they should be like watch dogs. Nothing prevents any Member to take up certain things from the report and refer it while speaking. But, as far as the Ministers are concerned, I assure the Hon'ble Members

ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕಿಲೋಸ್ಕರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂಡೂರು ಯರ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾರೇಜಸ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಗಂಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಗಂಟಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು ಅದು ಅವರವರಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಂದರ ಸ್ಪ್ಯಾಂಡಿಂಗ್. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಎಷ್ಟು ಬೆ ಕಾದರೂ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕ ಕವಿಕ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳ ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಪ್ಪಾ ಸ್ಕೀಮ್. ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೊಡನೆ ಶ ಮೀಲಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ೧೦೦ ಮೈಲಿ ವೇಗ ಒಡಬೇಡ, ೫೦ ಮೈಲು ಓಡು; ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ತೊ ರಿಸು; ನಿನ್ನ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಹೀಗೆ ಇದು ಒಳಗೊಳಗೇ ಒಪ್ಪಂದ. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇದ್ದು, ಪರಿಣತರು ಇದ್ದು ಸರ್ಕಾರಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ; ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು ಕೊಳೆಯುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯೂ ನೋಡಬೇಕು; ಕಚ್ಚಾವಸ್ತು ಖರೀದಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದ ವರ್ಷವಿಲ್ಲ. ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವಾಗ ಕಮಿಷನ್ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ಈ ರೀತಿ ವಹರಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಪದ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದ್ರೌಪದ ಇದ್ದು, ಅತೆ ಬಹಳ ನಿಷ್ಣಾಂತ, ಅದರ ಬೆವ; ಒಮ್ಮೆ ವಿಜಯ ಟ್ರೇಡರ್ಸ್ ಎಂಬ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮಾಲು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ; ಆಗ ಆತನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ೧೦ ರೂ. ಕೊಟ್ಟಿರು ಆ ಹಣವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರು ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತಂದುಕೊಟ್ಟು. ಇವತ್ತು ಖಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವಾಗ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಇವರು ಏನಾದರೂ ರೀತಿಕೆ ಫೋರ್ಟೀಸರ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ; ಶೂನ್ಯ.

೫-೦೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಏನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಅದರ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ಪನ್ನವು ಆಗದೇ ಅವು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಷ್ಟ ಹಾಕಿದ ಅಲದಮರದನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಯಾವತ್ತೋ ಮಾಡಿದ ಸ್ಪಿಟ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಅನ್ನು ಇವತ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಖಾಸಗಿಯಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ೧೦೦ ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನುಸಾಂವಾಗಿ, ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು, ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನುಮನಧನವನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮನೋಭಾವನೆ ಅವರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ದೃಢ. ಇದು ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಹೊರ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮನೋಭಾವನೆ ಇವರಿಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಏಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಜವನಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಓ ಎ ಡಿ. ಎಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 'Actually, we are eating the capital. Let him take anything. I don't mind.' ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮನೋಭಾವನೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರು ಲ ಭಾಂಶ ತೋರಿಸಿ ತಿಂದರೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲಾಭಾಂಶ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಇವರು ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು, ಏಸಾರಾಮದ ಜೀವನವನ್ನು

ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರಾಸಕ್ತಿಗಳು ಕೆಳಪಟ್ಟಿರುವ, ಪಶ್ಚಿಮಭೂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ ಇದು ಅಗ ಬಾರದು ; ಇದು ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದುದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಕಂಪಿ' ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ "During 1977-78 2107 distribution transformers have been produced. The turn over of the company by sales and service amounted Rs. 152.36 lakhs as against Rs. 138.2 lakhs during the previous year of the 8 months. The operations of the Company for the year ending 31st March 1978 resulted in a net loss of Rs. 37.06 lakhs mainly due to severe competition." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Why competition ? because they have yielded themselves to Kirlo-kers. ಅಷ್ಟೇ ಮೊರತು ಇದು ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಅಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಇದೇ ಅದರ ಒಳಗೊಟ್ಟು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಇದು ಬರುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಇದೇ ರೀತಿ. ಹೀಗಾದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿರುವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ, ಹಳುವಿನ ಕೆಟ್ಟ ಉತ್ಪನ್ನ ಕೊಯ್ದು ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಸುವಿಗೆ ಹಿಂಡಿ, ಹುರುಳಿ ಹಾಕಿ ಹಾಲು ಕರೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಉತ್ಪನ್ನ ಕೊಯ್ಯತಕ್ಕಂಥ ನೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ವರ್ಗ್ಯ. ಇವತ್ತು ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಗೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಬದಲಾವಣೆ ಆದಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂಡಿತ್ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರೂ ರೂರೈಲಾ, ಬಿಲಾಯ್ ಇಂತಹ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್, ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಮತೆ ಇತ್ತು. ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಈ ಒಂದು ನೀತಿ 30 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂತು ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಬದಲಾಣೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಇದು ಆಗಬಾರದು. ನಾನು ಜನತಾವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವರ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಬರಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಇದು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಇವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ ಬಂಡವಾಳ ಸಹ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಆಗಬಾರದು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಬರಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಉನ್ನತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದೇ ಸತ್ಯ ವಿಚಾರವಾದ ಒಪ್ಪಾಯ. ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಿನ ದಿನೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಯಿಲ್ಲ. ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯದಲೂ ಕೂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾವು ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಅವಿರಿಕಾ ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರು ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಜನರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. There is a good economy, not the capitalist economy. ಅಂತಹ ಏಕಾನಮಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಬರಬೇಕು. ಇನ್ನು ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಇದೆ. ಇದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಅಲ್ಲಿಕೆ ಬಂದಂತಹ ತಲೆಕೆಳಗಾಯಿತು ಎಂದು ದಿಕ್ಕುದರಿ ಅರ್ಥ ಇಂದಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ. ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಹೊರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಸತ್ಯ ವಾದ. ಇನ್ನು ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ಒರೆಕ್ಯಾನಿಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳ ಎಷ್ಟು ? ಎಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಇದೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಇದೇರೀತಿಯ ಎಲೆಕ್ಟಾನಿಕ್ಸ್ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕೀರಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರೌಢಕ್ಕೂ ಸ್ನೇಹಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಟ್ಯೂಬ್ಸ್ ವ್ಯಾನ್ಯುಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಸಾಧಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ ? ಎಲ್ಲಿದ ನ್ಯೂನತೆ ? ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನೊಂದು ಸಂಶಯ ಬಂತು ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಇವರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಅಲ್ಲ, I want a friend to be helped ಎನ್ನುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವರ್ತಮಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತು ಈ ವಿಷಯನಗರದ ಸ್ಪೀಚ್ ಪಾಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಇದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಗಂಧದ ಲೇಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕಿದರು ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರೇ ಬರಲಿ, ಏನೇ ಬರಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಅತಂಕಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೇ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮೈಸೂರು ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದ್ದೆಯಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ? ಇವತ್ತು ಅವರು ಟೆಕ್ನಿಬುಕ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋಡ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಜ್ಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋಡ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಏನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಮಾರವಾಡಿಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಖೆಯಲಾಗಿ ಇವರೂ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಶಾಲೆಗಳು ದ್ವಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳು ಇವೆ, ಆದರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾರವಾಡಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಮೇಲೆ ಇವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಆಗಬಾರದು. ನಂತರ ಈ ಭದ್ರಾವತಿಯ ಪೇಪರ್ ಮಿಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ಮಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಕರಿಗೆ ಒಂದು ತೆರನಾದ ಭಯ ಇದೆ. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಚೀರ್ಮನ್ ಹತ್ತಾರು ಸಲ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗೆ ಒಹಹ ಭಯ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಐ.ಇ.ಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು; ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯರಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರು ಐ.ಎ.ಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದಮೇಲೆ They are all pervasive ಅವರನ್ನು ಯಾರು ದಾತನಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ತಾವು ಛೇರ್ಮನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾಳೆ ಅವರು ಎಲಾ ಪೆಟಿ ಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದರು ಕೇಳುವವರು ಇಲ್ಲ ಈಗ ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ್ ಮಿಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರನ್ನೋ ತಂದು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಛೇರ್ಮನ್‌ರವರಿಗೂ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನ ವರಿಗೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂತು. ಅವರ ಅಪಾದನೆಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇವೊತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಛೇರ್ಮನ್‌ರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಕ್ಕಂಥಹ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮ್ನಾಯ ಅಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ೧೦೦ ಅಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ೧೦ ಅಂಶಗಳಾದರೂ ಸತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಇಂದಿಷ್ಟೆ ಯಾರು ಸೆಂಟರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇರೀತೆ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನರ್‌ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ

ತಮ್ಮ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಲಘು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾವತಿ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಎರಡು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಸೇರಿಸಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇಲ್ಲದ ಹೊಸನಗರ, ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಏತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದುಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ.ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ: (ಚಾಮರಾಜನಗರ)—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿತತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಂತಹ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ನಾನು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಭಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಅವರು ಈ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅಂಗವಾಗಿ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಜುಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೇಂದ್ರವಾಗಬೇಕೆಂದು (ಡಿ.ಐ.ಸಿ) ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಅನ್ನು ತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. As per the new Industrial Policy of the Government of India, the focal point for development of Small Scale and Cottage Industries will be taken away from big cities and State capital to the District Head quarters. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದಿದೆ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ತುಮಕೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಹಾಸನ, ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಂ, ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ಬೀದರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದು ರಾಯಚೂರು ಮೈಸೂರು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಬಹುಶಃ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಆಗಬೇಕು, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸರ್‌ಗಳಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಸುಗಮವಾಗಿ ಯಾವ ತರದ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲದೇ ಅವರ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಏನೂ ವಿಚಾರದೂ ಕೂಡ The Director of Industries and Commerce has prepared an outlay for all the 7 Districts and the District Centres had proposed an outlay of Rs. 75 lakhs to Rs. 125 lakhs per district depending upon the potential of development of respective districts. ತಾವು ಒಂದು ವೇರರ್ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಒಂದು ಅಂಶ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೆಖಾನಾದರೂ ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಸರ್ವೆ ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಸೆಟ್‌ಅಪ್ ಏನಿದೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಕಾರ ೭ ಜನ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್ಸ್, ಇರಬೇಕು. ಎಕ್ಸಾಮಿನ್‌ಗ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್, ಮೆಮ್ಬರಿ ಅಂಡ್ ಎಕ್ಸಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್, ರೀಸರ್ಚ್ ಎಕ್ಸಿಟಿನ್‌ಷನ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್, ರಾಮೇಟಿರಿಯಲ್ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್, ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್, ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್ ಮಾನ್ಯನೇಜರ್ ಕೆ.ಬಿ.ಐ.ಸಿ. ಅಂಡ್ ಆರ್.ಎ.ಐ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು ಒಬ್ಬ ಎಂಟರ್

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ರೈತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆ ನಷ್ಟವಾಗದೆ ಆತನ ಕೈ ಸೇರಿದರೆ ಆಗ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗಬಹುದು, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸೀಡ್ ಏರಿಯಾ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೂರಗಳು ಬಂದಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅರಿತುನುರಿತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಗರುವವರ ಶೋಷಣೆ ಬಹಳವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಮನೆಯ ಟ್ರೇಡ್ ರೀಲ್‌ನಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡು ಬೆಳೆಯುವವರ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಧಾರಣೆ ಕೊಡಬೇಕು, ತೂಕ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಅನಂತರ ತಾವು ಕಕೂನ್ ಹಾಗೂ ಸೀಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ರೀಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಏನು ಮೋಸ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ತಾವು ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ, ಮಾರುವವರಿಗೆ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅವೆನ್ಯೂ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮೋಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ ಕೆಳಗಡೆ ಕಕೂನ್ ಸೀಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನೂ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವೆನ್ಯೂ ರಸ್ತೆಯ ಕೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಕಚ್ಚಾ ಸಿಲ್ಕ್ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಇದನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹರಾಜು ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗಾರ ಏನು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅದು ತಪ್ಪುವುದಲ್ಲದೆ ನೂಲು ಬಿಚ್ಚುವವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P. M.

† SRI K. BHASKAR NAIDU (Bellary).—Mr. Speaker, while speaking on the Demands of Commerce and Industries Department, I would like to say a few words about the Vijayanagar Steel Plant. Till May 20th, I thought that the chances of Vijayanagar Steel Plant coming up were bright. Again I thought that elections will take place in Tanjavur and the setting up of the steel factory will be shifted there. Now I have lost my chance as far as Bellary getting the Steel factory. With 69 to 70 per cent of iron-content in the iron ore at Hospet, with plenty of water available in the dam site at Tungabhadra and with enough of electricity available at the generating station nearby, what other place could be better suited if this is not for the political view? I for one thought that the Opposition will secure a point in their favour by getting a steel factory here. They could have said: 'we got it for Karnataka'. I want my friends, particular senior Members like Sri J. H. Patél and others who are friends of Sri George Fernandes, Union Minister for Industries, to see that the steel factory comes to the right place. Crores of rupees have already been spent on this project. One fine morning they might say: 'there is no broad-gauge railway between Hospet and Guntakal and therefore we are now going to give the steel factory

to Hospet". When they do not want to do a certain favour, they can say whatever they want. For the location of the steel factory, Bellary is the right place. I request the Press to fight for this right cause with the Union Industry Minister and see that Vijayanagar Steel Plant comes up. I would appeal to the Press that it is their burden duty to speak honestly and to say that there cannot be a better place than Bellary for location of a Steel factory. Sir, today if Japan and Russia have advanced in a short time, it is because of the steel factories. If a steel factory were to come up in Bellary, our State will have a chance of survival and hundreds of youths could be provided with jobs. If we want to modernise our country, we have to produce as much steel as we can so that we can provide employment and make our country flourish with gold. If this factory comes up, every man in the State will have his morsel of food. We may get whatever we want by pledging gold. Today iron is something more than gold, and it could be produced in my district. I request my friends of the Press to rise to the occasion and protest against the attitude of the Central Government in hesitating to start the Steel factory at Hospet.

Thank you, Sir.

† SRI QAMARUL ISLAM (Gulbarga).—Mr. Speaker, Sir, before I speak on the Demands for Grants of the Department of Industries and Commerce, I must congratulate the Hon'ble Minister for Commerce and Industries Sri Azeez Sait for constituting the Wakf Development Corporation, as also the Government of Karnataka. It is an unique example in the country and I hope other States will also follow suit. Though this Wakf Development Corporation was constituted, the staff pattern has not yet been finalised, no staff has been appointed and there is no progress. In place of 9 members to be nominated on the Board, only 7 have been nominated, and the maximum strength of the Board of Directors is 13. There are some muslim Members in the Opposition, and I appeal to the Hon'ble Minister to include one or two Opposition members also in the Board of Directors of this Corporation, so that his hands are strengthened and it should become the voice of the community. There are 19,000 institutions under the wakf and out of them 5000 are having income more than Rs. 1,000, about 5,000 having more than Rs. 100 and the remaining are having income less than Rs. 100. The total amount recovered this year is about Rs. 2,31,246. You can imagine how weak the Wakf Act is. This Wakf Act came into existence in 1954 and though even the Constitution has been amended 46 times, this has not been amended even once after it became an Act in 1954. That is why the Wakf Minister and Wakf Department is very weak.

The Muthwalis are enjoying all the malai from the wakf institutions. The Hon. Minister must have the grip and then only he can do it. As per the rules if a wakf institutions is having income more than Rs. 1000, the wakf Inspector from the State should go and examine its affairs and he should collect the amount. The District Wakf Committee has no jurisdiction over the institutions which are having an annual income of more than Rs. 1000. There are a number of wakf properties in Gulbarga which are having an annual income of more than thousand rupees. No Inspector from the State has gone and collected the arrears. Whatever the Muthavali sends you are satisfied with that. I have gone through your report. For the first time you have thought of administrative matters and you have prepared the Cadre and Recruitment Rules and they are under the consideration of the Government. I appeal to you that you must appoint Inspectors so that they can recover the arrears. There are a number of Dargahs. In our durgah we are having the maximum income. Once I have written to the Minister as Chairman of the Wakf Committee as how much property it has. There are so many temples and with the money that they get are running banks, educational institutions, etc. There is a charge against the Muthavali of this durgah that he has smuggled the Fennis to America. Still this Muthavali is a member of the State Wakf Development Board. There are hundreds of Sajjadas. You can take them. Why are you very particular about one of the Sajjadas? Is it because he is a rich man and he will give you very good food and dinner? There are so many poor sajjadas and you may appoint them. You attended the last meeting of the Wakf Development Board at the Centre which was presided over by the Central Wakf Minister Sir Sikandar Bakth. There you have passed a resolution and you are also one of the signatories to it. I have gone through your speech made by you at Delhi and you have said that our wakf institutions and the State level and District level committees are nominated ones. We want you to nominate good people on those committees. That is not being done and that is why there are not working well now. I would only request you to stick to what you have said at Delhi. You are nominating your own puppets or the puppets of some other Ministers. I want you to take good people and give opportunities for others to compete instead of nominating your own people.

SRI K. BHASKAR NAIDU.—Sir, I rise on a point of order. The member has open by accused the Minister of nominating a person on the Wakf Committee just because he took dinner in his house.

SRI QAMARUL ISLAM.—I have not said like that. If I have said like that, that may be expunged.

There are some Muthavalis ; they are supposed to be religious heads. Whenever any Minister or the Chief Minister comes, they do the *dastar bandi*. This is the usual practice and this has been done even in the case of the former Chief Minister Sri Nijalingappa.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್.—ದರ್ಗಾಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ವಿ.ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಹೋದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ದರ್ಗಾಗಳಲ್ಲಿ ದಸ್ತಾರ್ ಬಂದಿ ಎಂದು ತಲೆಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದರ್ಗಾಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ, ಯಾರೇ ದೊಡ್ಡವರು ಹೋಗಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಒ ರೀತಿ ದಸ್ತಾರ್ ಬಂದಿ ಆಗಿಲ್ಲ.

SRI QAMARUL ISLAM.—My only appeal is that the Minister should nominate good people on the district wakf committees so that good results will come.

As far as the Karnataka Haj Committee is concerned, last year they have sent 3 members for Haj pilgrimage and they have spent Rs. 8,000 on each member. I am sorry to say that this committee has not done good work for the people who wanted to go for Haj pilgrimage. 23rd was the last day to send the application but no forms were available. I then wrote to the Secretary of that committee in Bombay. After that about 600 forms were distributed. It is no use sending two or three people. There must be some criteria for sending them. This committee is not doing proper work. They are only interested that they should go to Haj at Government expense.

I want to know is the criteria fixed while selecting to the district wakf. If I reveal that things have gone behind these selections, my hon. friend Sri Bhaskar Naidu will take objection. I would therefore leave it at that.

MR. SPEAKER.—I request the hon. member to conclude his speech.

SRI QAMARUL ISLAM.—The wakf property is under the unauthorised occupation of the government and the private people. There are a number of Circulars from the State and the Central Government to the effect that if the wakf property is under unauthorised occupation and even if buildings have been built, such buildings should be taken over by government and handed over to the Wakf Board. I would request the Hon. Minister to enlighten me the extent of property on which buildings have been raised on the Wakf property.

As regards litigation, at present there are 494 suites pending before the Courts relating to the wakf property. There are 1500 institutions whose income is not more than a thousand rupees per annum. About 494 institutions have gone to the courts. If there is any flaw in the Wakf Board Act, I suggest to the Hon. Minister kindly to bring in

an amendment to make the Act a little bit stronger. My party will wholeheartedly support the amendment. These institutions should not be allowed to go to the courts for the recovery of the amount. The Muthavallis should not be allowed to enjoy the property indefinitely.

MR. SPEAKER.—I cannot permit the hon. member to continue his speech for any length of time. He must not take advantage of the sympathy extended to him. He must now conclude.

SRI QAMARUL ISLAM.—I will take another five minutes and conclude my speech Sir.

As regards industries, as an Engineer I know the difficulties of the young but entrepreneurs. There are 250 small scale industries working but 200 industries are on the sick list. I would like to know what measures the government has taken to remove the sickness of these industries. No doubt the small scale industries are helped by the Financial institutions and to the government but due to competition by the big industrialists, the small scale industry has suffered set backs. The small scale industry is not having any chance to come up because of the competition by the big industrialists. The Government should pass an order directing all the departments of Government, to place orders with the small scale industries for the purchase of their products. At least 50 percent of their product should be bought by the government departments. This would sustain the small scale industries.

MR. SPEAKER.—Please conclude. It is not fair on your part to go on speaking without showing signs of concluding. I have to accommodate other member who have given their names.

SRI QAMARUL ISLAM.—I request the Chair kindly to give me some more time. I represent a party which is ruling in Kerala and Bengal. I must be given full opportunity to express my views.

MR. SPEAKER.—I request the hon. member to resume his seat.

SRI QAMARUL ISLAM.—I protest and stage a walk out because I have not been given an opportunity to express my views.

(At this stage he staged a walk out)

MR. SPEAKER.—Sri Bhavi may speak now.

SRI BHAVI.—(Stood up to speak)

SRI AZEEZ SAIT.—Sir, I have developed severe headache due to air-conditioning of the Hall. I have sat continuously for two hours.

If the Hon. Speaker agrees, the discussion may be continued tomorrow. My officers are in the gallery, they will take down the suggestion made by the hon. Members.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಮಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಹಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಏನು ಇದೆ ? ತಾವು ೬ ಗಂಟೆಗೆ ಈ ಸಭೆ ಏಳಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಏನು ಇದೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

SRI GOVINDA P. VADYARAJ.—We have to protest the attitude of the Industries Minister. He is responsible to the House.

SRI R. GUNDU RAO.—Now there are only two minutes to six: I think Sri Bhavi may begin his speech tomorrow.

MR. SPEAKER.—I cannot but adjourn the House under the circumstances.

SRI AZEEZ SAIT.—Let not the Chair come to the conclusion that the government is not cooperating. We are all one with the Chair. The air-conditioning dose not suit my health. I therefore suggested to the Chair to continue the discussion tomorrow.

MR. SPEAKER.—The House now stands adjourned to meet tomorrow at 12 Noon.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Twelve of the clock on Tuesday the 29th May 1979.